

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Πάνω: Με την βαριά μάγκικη φωνή του-ολίγον φάλτσα--ο Βασίλης Αυλωνίτης τραγουδά: «Αχ βρε παλιομισοφóρια τι τραβάμε εμείς τα αγόρια». Μεσαία πάνω: Σε κάποια άλλη στιγμή ο λατερνατζής Βασίλης Αυλωνίτης, θα τραγουδήσει στη τσιγγάνα: «Φέρε μια βόλτα τσιφτισσα τσιγγάνα τουρκογύφτισσα». Πάνω δεξιά: Το ντεμπούτο της στον κινηματογράφο κάνει η Τζένη Καρέζη με την ταινία «Λατέρνα φτώχεια και φιλότιμο». Είναι τότε 23 χρόνων. Κάτω μεσαία: Πλησιάζουν στον δρόμο τον Μίμη Φωτόπουλο οι τσιγγάνες να του πούνε την μοίρα του, αλλά πρώτα να «ασημώσει» και αυτός απαντά: «Βρε κορίτσια δεν έχω μία, με τι να σας ασημώσω;» Κάτω δεξιά: Η Καίτη το πλουσιοκόριτσο (Τζένη Καρέζη) διηγείται στους Λατερνατζήδες, την ιστορία της και γιατί αναγκάστηκε να δραπετεύσει από το σπίτι της

«ΛΑΤΕΡΝΑ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ»-1955

«Γαρύφαλλο στ' αυτή και πονηριά στο μάτι»

Αγαπητέ αναγνώστη καλημέρα.

Συνεχίζουμε και σήμερα τον νοσταλγικό περίπατο με μια ακόμη καλή ελληνική ταινία, που έκανε πρεμιέρα στον ελληνικό κινηματογράφο τον Δεκέμβριο του 1955 και έκοψε πάνω από 126.000 χιλιάδες εισιτήρια, αριθμός πολύ μεγάλος για την εποχή εκείνη. Πρόκειται για την ταινία του Αλέκου Σακελλάριου «Λατέρνα Φτώχεια και Φιλότιμο», που κάνει και το ντεμπούτο της στο ελληνικό σινεμά μια κοπελίτσα 23 χρόνων με το όνομα Τζένη Καρέζη.

Πολύ σύντομα το όνομα αυτό θα γίνει ένα από τα πρώτα αστέρια του ελληνικού κινηματογράφου. Όμως αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Εμείς σήμερα θα μιλήσουμε για την ταινία: «Λατέρνα Φτώχεια και Φιλότιμο», που προκάλεσε τον μεγάλο ενθουσιασμό του κοινού από την πρώτη μέρα της προβολής της.

Όμως πριν αναφερθούμε σε άλλες λεπτομέρειες της ταινίας ας θυμηθούμε εμείς οι παλιοί το πασιγνωστο πλέον τραγούδι «Γαρύφαλλο στ' αυτή», που το τραγούδησαν στο έργο ο Βασίλης Αυλωνίτης, ο Μίμης Φωτόπουλος και η Σούλη Σαμπάχ. Μεταφέρω στην συνέχεια μερικούς από τους στίχους του τραγουδιού, τους οποίους έγραψε ο Αλέκος Σακελλάριος και μελοποίησε ο Μάνος Χατζηδάκης:

Γαρύφαλλο στ' αυτή και πονηριά στο μάτι.
Η τσέπη άδεια πάντοτε. Μα η καρδιά γεμάτη.
Γαρύφαλλο στ' αυτή και ποιος θα σου τ' αρπάξει
Σφιχτή γροθιά το στήθος σου που σκίζει το μετάξι.

Γαρύφαλλο στ' αυτή και στα μαλλιά μαντίλι
Είναι το στόμα σου δροσιά, είναι φωτιά τα χείλη
Γαρύφαλλο στ' αυτή, στο στόμα το τσιγάρο

Που είναι το τσαντίρι σου, για να έρθω να σε πάρω.

Πέρασαν 60 χρόνια από τότε, όμως το τραγουδάκι αυτό δεν ξεχάστηκε. Ξαναφέρει στους παλιούς θύμψες από τα παλιά. Η νεότερη γενιά πάλι, το βρίσκει χαριτωμένο και διασκεδαστικό. Η ταινία είχε μεγάλη επιτυχία στους κινηματογράφους. Με μεγάλη ευχαρίστηση την βλέπουμε και τώρα όταν την προβάλλει η τηλεόραση.

Τι το ιδιαίτερο είχε το έργο αυτό του Αλέκου Σακελλάριου για να δημιουργήσει τόσο επιτυχία; Αν αναλογισθεί κανείς το σενάριο δεν έχει καμιά ιδιαιτερότητα που να μεταδίδει κάτι το ξεχωριστό.

Όπως διαβάζουμε από το ιστορικό της ταινίας: «Δύο φίλοι πλανόδιοι λατερνατζήδες καθώς διαπιστώνουν ότι η τέχνη τους δεν έχει πλέον ανταπόκριση στην πόλη, μετά από προτροπή ενός γνωστού τους πηγαίνουν σε ένα πανηγύρι σε κάποιο χωριό προκειμένου να βγάλουν λίγα χρήματα»

Εδώ έχει μια όμορφη ατάκα που μετά την προβολή του έργου την χρησιμοποιούσε πολύ η νεολαία της εποχής εκείνης.

Οι δύο απένταροι λατερνατζήδες συναντούν τον γνωστό τους που τους προτρέπει να πάνε σε εκείνο το μακρινό χωριό που γίνεται το πανηγύρι.

«Πως θα πάμε αδελφάκι που δεν έχουμε μία; ρωτά ο Μίμης Φωτόπουλος.

Ο φίλος τους απαντά με όσο πιο βαρύ ύφος μάγκα του καιρού του:

Με το πόδι. Πλησιάζουν στον δρόμο τον Μίμη Φωτόπουλο οι τσιγγάνες να του πούνε την μοίρα του, αλλά πρώτα να «ασημώσει» και αυτός απαντά: «Βρε κορίτσια δεν έχω μία με τι να σας ασημώσω;» ρε φίλε ...με το πόδι.

Τότε στην δεκαετία του 1950 δεν ήταν καθόλου παράξενο να πάει κάποιος στην δουλειά του ή σε μακρινή απόσταση με τα πόδια. Αλλά όχι από πόλη σε πόλη.

Έτσι ξεκίνησαν οι δύο φίλοι κουβαλώντας στην ράχη ο Μίμης Φωτόπουλος την λατέρνα. Στον δρόμο βρίσκουν μια όμορφη νεαρή κοπέλα την Καίτη (Τζένη Καρέζη) η οποία το έσκασε από το σπίτι της για να μην παντρευτεί τον πλούσιο άνδρα που της επέβαλε ο πατέρας της.

Θα υπάρξουν πολλά απρόοπτα και περιπέτειες μέχρι η νεαρή κοπέλα συναντήσει ξανά τον αγαπημένο της και ο πλούσιος πατέρας ανταμείψει πλουσιοπάροχα τους δύο φτωχούς λατερνατζήδες.

Μετά την μεγάλη επιτυχία του έργου, ο Αλέκος Σακελλάριος θα γυρίσει και δεύτερη ταινία, «Λατέρνα Φτώχεια και γαρύφαλλο», σαν συνέχεια της πρώτης ιστορίας, με τους ίδιους πρωταγωνιστές: Μίμη Φωτόπουλο, Βασίλη Αυλωνίτη και Τζένη Καρέζη.

Θέλω να κλείσω το σημερινό μου κείμενο μεταφέροντας στην μνήμη των παλιών εκείνο τον κλασικό στίχο που το τραγουδά με ύφος μάγκα αλλά με βαριά φωνή- και λίγο φάλτσα--ο Βασίλης Αυλωνίτης παίζοντας την λατέρνα του:

«Αχ, βρε παλιομισοφóρια, τι τραβούν για εσάς τα αγόρια».

Αυτά για σήμερα. Την άλλη εβδομάδα θα αναφερθούμε και πάλι σε μια παλιά καλή ταινία του ελληνικού σινεμά, θυμίζοντας στους παλιούς χρόνια περασμένα.

Μπάμπης Ράκης